

dpb

||| DIVADLO
PETRA
BEZRUČE

miláček

Stal jsem se hrdinou
své doby. Příkladem
hodným následování.
Dnes večer vám
prozradím, jak se stát
nesmrtelným.

miláček

autor — **guy de maupassant**

překlad — **dana melanová**

dramatizace — **kateřina menclerová, michal skočovský**

režie — **michal skočovský**

dramaturgie — **kateřina menclerová**

scéna — **tom ciller**

kostýmy — **lucie šperlová**

hudba — **ivan acher**

hudební nahrávka — akordeon, heligonka, flétny, duduk, zpěv — **jana vébrová**

harmonium, perkuse, bass, sampler — **ivan acher**

georges duroy — **vojtěch říha**

madeleine forestierová — **pavla gajdošíková**

clotilda de marelle — **markéta haroková**

virginie walterová — **kateřina krejčí**

rachel — **markéta matulová**

charles forestier — **milan cimerák**

joselle walter — **dušan urban**

norbert de varenne — **lukáš melník**

premiéra 16. března 2018

v divadle petra bezruče

guy de maupassant

- Narodil se 5. srpna 1850 v Normandii do komplikovaného manželství venkovského šlechtice Gustava a ambiciózní Laury Le Poitevinové, která brzy začala usilovat o to, aby se Guy stal úspěšným a ctěným mužem. Posléze jej seznámila se spisovatelem Gustavem Flaubertem, který se stal Maupassantovým literárním podporovatelem a životním ochráncem.
- Z církevní školy, kde započal jeho složitý vztah k církvi a náboženství, byl vyloučen kvůli neuctivým veršům. Pozdější studia práv přerušila prusko-francouzská válka, kam Maupassant narukoval.
- Po návratu do Paříže se potýkal s těžkou finanční situací a v roce 1872 nastoupil jako koncipient na ministerstvo zahraničí.
- Díky přátelství s Gustavem Flaubertem se seznámil s řadou významných umělců, například s Émilem Zolou a I. S. Turgeněvem. Žil nezřízeným životem – euforická období plná alkoholu a žen střídaly chmurné a letargické stavy.
- Publikovat začal v 70. letech a první velký úspěch zaznamenal v roce 1880 s povídkou Kulička. V následujícím desetiletí vydal naprostou většinu svých děl.

- Na počátku osmdesátých let mu byla diagnostikována syfilis. Když o deset let později propukla nemoc v plné síle, propadl se Maupassant do depresí, trpěl halucinacemi, úzkostmi, nesnesitelnými bolestmi hlavy a strachem ze smrti. Dokonce se pokusil spáchat sebevraždu.

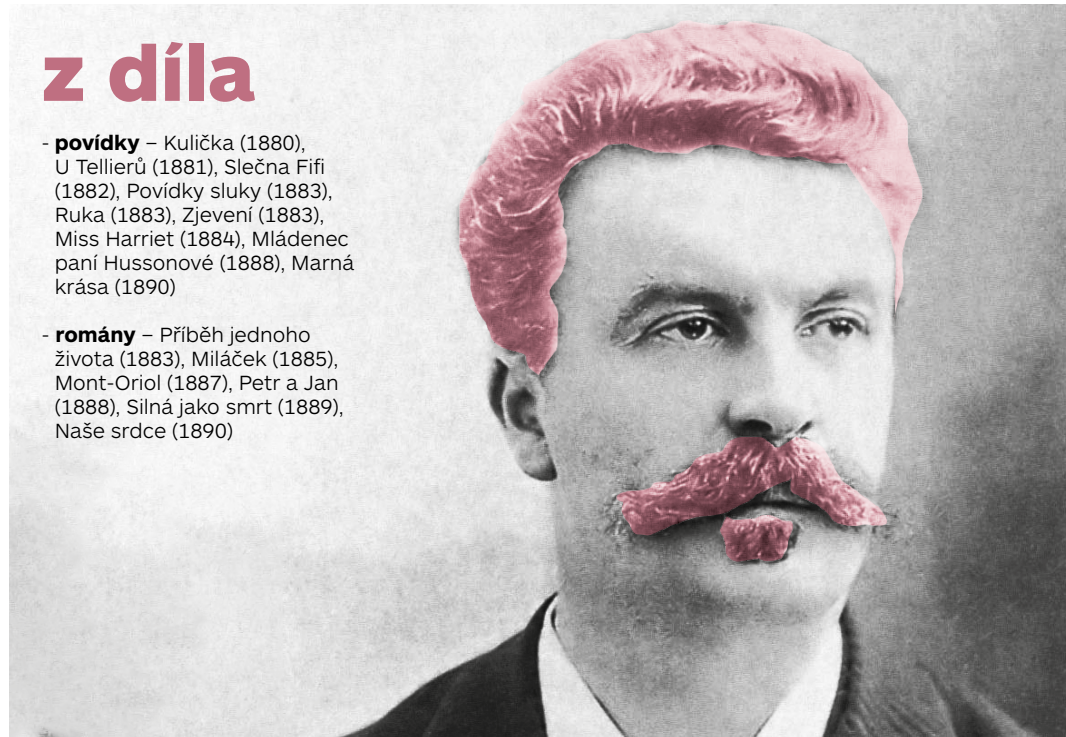
- Zemřel 6. července 1893. Smuteční řeč nad jeho rakví pronesl Émile Zola.

- Bohatý a extrémními zážitky naplněný osobní i společenský život se stal Maupassantovi materiálem pro jeho rozsáhlé dílo. V jeho románech, povídkách, básních i črtách lze proto snadno nalézt odraz skutečných lidí a událostí. Nejinak je tomu i u románu Miláček. Maupassant ostatně rád sám prohlašoval: „Miláček jsem já!“

z díla

- **povídky** – Kulička (1880), U Tellierů (1881), Slečna Fifi (1882), Povídky sluky (1883), Ruka (1883), Zjevení (1883), Miss Harriet (1884), Mládenec paní Hussonové (1888), Marná krása (1890)

- **romány** – Příběh jednoho života (1883), Miláček (1885), Mont-Oriol (1887), Petr a Jan (1888), Silná jako smrt (1889), Naše srdce (1890)

Maupassant nekáže proti prodejnosti tisku, nehartu-
sí proti korupčním poslancům, nevykřikuje bezmocná
a zbytečná hesla proti zbankrotělým vládám, jež vedou
národ do války proti jinému národu a dělají z něho zotro-
čovatele. Maupassant napíše Miláčka, a když jeho knihu
dočteme od její první scény, kdy hrdina románu vychází
dveřmi laciného restaurantu s prázdnou kapsou do pa-
řížských ulic, aby se pokusil o štěstí, až po její poslední
výjev, kdy týž hrdina vychází portálem katedrály a hledí
na budovu parlamentu, která mu leží takřka u nohou,
víme o tom strašlivém světě všechno.

Jan Vladislav

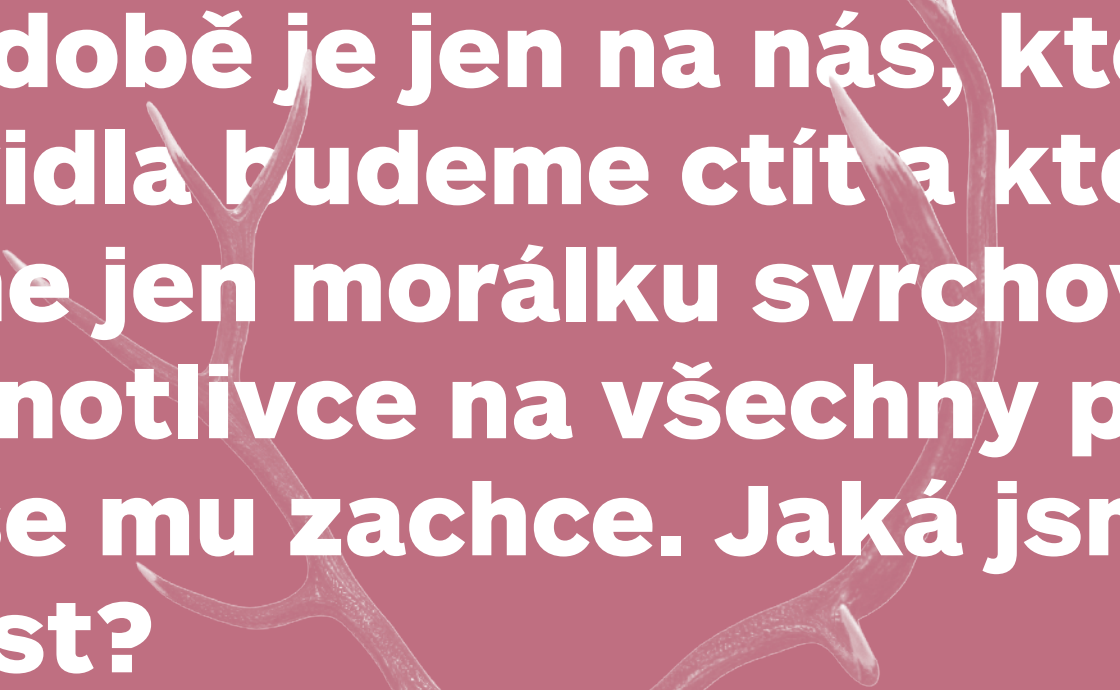
Miláček je víc než satirický román, víc než frivolní histo-
rie. Miláček je alegorie, moralita v plném slova smyslu,
podobenství o radosti ze života a kocovině, o strachu ze
smrti, o lásce, která je také nenávistí.

Aleš Pohorský

Všichni lidé jsou průměrní, protože jejich duch se pohybuje mezi dvěma zdmi – mezi touhou po penězích a po úspěchu. Život je jako kopec. Když stoupáte nahoru, díváte se na vrcholek a jste šťastný. Ale jakmile jste nahoře, najednou vidíte jen cestu dolů a konec – a to je smrt. Dýchat, spát, jíst, pít, milovat – všechno, co děláme, nás jen přibližuje ke smrti. K čemu se tedy máme přimknout? Ke komu vysílat své zoufalé výkřiky? V co máme věřit? Všechna náboženství jsou hloupá se svými planými sliby a dětinskou morálkou. Jediná smrt je jistá.

Guy de Maupassant - Miláček

V dnešní době je jen na nás, která morální pravidla budeme ctít a která nikoliv. Sdílíme jen morálku svrchovaného práva jednotlivce na všechny požitky, kterých se mu zachce. Jaká jsme tedy společnost?

**O učení nedbejme,
příjemné je neznat nic.
V mládí se jen starejme,
kde radostí urvat víc.**

**O vážné se starat věci
pro stáří je akorát.
Mladým lidem sluší přeci
neustále laškovat.**

**Služme jenom svému přání,
jak to činí mladíci.
Pojďme hledat krásné paní,
dost jich chodí ulicí.**

jak přivábit štěstí?

Máte pocit, že vám k vytoženému kariéernímu postupu, finančnímu dostatku a úspěchu chybí jenom trocha toho štěstí? Georges Duroy radí – Pořídte si kočku!

Kočka to ovšem nesmí být ledajaká. Jmenuje se Maneki Neko („vábíci kočka“) a pochází z Japonska, kde se k jejímu vzniku váže řada legend. Už po staletí tam tato figurka kočky se zvednutou tlapkou symbolizuje hojnost a bohatství. Má-li zvednutou levou packu, vábí ke svému majiteli zákazníky, má-li zvednutou packu pravou, může její majitel očekávat velké bohatství. Bez významu není ani barva kočičí figurky - bílá symbolizuje štěstí, růžová lásku a zlatá pochopitelně peníze. Takže neváhejte, obložte se těmihle zlatými vábníčkami a čekejte, až si pro vás úspěch a peníze přijdou samy.

Někdy se mi stává, že mám tento živý sen: ležím na zádech v písku na břehu moře. Najednou cítím, jak sklouzávám a sklouzávám. V tom okamžiku mě přikryje vlna, pak druhá a ještě další. A já stále pomalu sklouzávám... Cítím, že odcházím do neprozkoumaných hlubin. Světlo nade mnou je modré, zlatě pruhované. Tak bych chtěl umřít...

Guy de Maupassant

inspice **michal weber** / nápověda **miroslav kudela** / rekvizity **marie křehlíková** / garderoba **renáta pytlíková** / vlásenky **monika nováková** / světla **jiří müller** / zvuk **filip bajger** / jevištní mistr **filip kapusta** / technika **martin dostál, martin plichta, david žyla**

program vydala divadelní společnost petra bezruče, s.r.o., ke čtvrté premiéře sezóny 2017–2018
v programu jsou použity citace z následujících publikací: aleš pohorský – doslov. in: guy de maupassant – miláček (praha 1999, ikar) / jan vladislav – doslov. in: guy de maupassant – miláček (praha 1959, státní nakladatelství krásné literatury, hudby a umění)

textová část programu **kateřina menclerová** / fotografie **petr hrubeš, lukáš horký** / grafický návrh plakátu a programu **jan kulich** / výtisk AFprint, ostrava

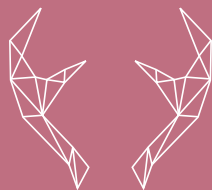
divadlo petra bezruče provozuje divadelní společnost petra bezruče
ředitel **jiří krejčí** / umělecký šéf **janka ryšánek schmiedtová** / dramaturg **kateřina menclerová** / manažer **tomáš suchánek** / tajemnice uměleckého provozu **alena punčochářová** / propagace a pr **michaela kubicová**

divadlo je provozováno za finanční podpory statutárního města ostravy a moravskoslezského kraje, projekt se uskutečňuje za finanční podpory ministerstva kultury ČR

děkujeme společnosti tonak, a. s. za věnování klobouků do inscenace

OSTRAVA!!!

www.bezruci.cz